

Optymistyczna Piosenka po Sześćdziesiątce – Dariusz Siniarski

Jeszcze bujamy się na boki
Jak marynarze na bulwarze,
A jednak na łbie siwe loki
I w lustrze co dzień jakby starzej
Jeszcze nam marzą się przygody
W tawernach portów niezliczonych,
Lecz studzi wszystkie te podchody
Kpiąco-złośliwy uśmiech żony
Trzeba się zgodzić z trudną prawdą
Co kłuje nas codziennie w oczy,
Że młodość już minęła, dawno,
A wyżej... tego, nie podskoczysz
Trzeba się zgodzić z trudną prawdą
Co kłuje nas codziennie w oczy,
Że młodość już minęła, dawno,
A wyżej... tego, nie podskoczysz
Czasem zrywamy się do biegu
Chociaż zadyszka, łomot serca,
A jednak brak nam tchu do śpiewu
I tu nas kłuje, a tam skręca
Wzrokiem szukamy, gdzie by usiąść,
By złapać tlenu, zwilżyć usta,
I wytchnąć trochę, choć tak kuszą
Piękne i młode, w cienkich bluzkach...
Trzeba się zgodzić z trudną prawdą
Co kłuje nas codziennie w oczy,
Że młodość już minęła, dawno,
A wyżej... tego, nie podskoczysz

Gdy ciągle słyszysz: „Odpuść sobie!”
Przychodzą chwile, gdy masz dosyć
Głosu rozsądku, co w tej głowie
Wciąż podszeptuje: „Nie podskoczysz”
Wtedy weź sobie za maksymę,
Że nie ma żadnych ograniczeń

We własnej głowie znajdź przyczynę
I owych pozbądź się „spierniczeń”
Po co się godzić z trudną prawdą
Co kłuje nas codziennie w oczy,
Że młodość już minęła, dawno?
Miej w die, to, że nie podskoczysz

Po sześćdziesiątce tak już bywa,
Że tu coś strzyka, a tam boli
Jednak do życia wciąż porywa
Sto gram z dodatkiem lub bez coli
Może na drugi dzień załujesz
I bardziej boli, mocniej strzyka,
Ale przynajmniej wiesz, co czujesz...
To życie właśnie, nie replika
Po co się godzić z trudną prawdą
Co kłuje nas codziennie w oczy,
Że młodość już minęła, dawno?
Miej w die, to, że nie podskoczysz

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych